II

(Актове, приети по силата на договорите ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 7 февруари 2007 година

относно схемата за помощ съгласно Закон № 21/2003 (членове 14, 15 и 16) на регион Сицилия, C 31/2005 (ex № 329/2004), която Италия планира да приложи

(нотифицирано под номер C(2007) 285)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(Текст от значение за ЕИП)

(2007/498/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като призова заинтересованите страни да предоставят своите коментари съгласно посочените разпоредби [1], и като взе предвид техните коментари,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

(1) С писмо от 28 юли 2004 г. италианските власти нотифицираха членове 14, 15 и 16 от Регионален закон № 21 от 29 декември 2003 г. (наричан по-долу „Регионален закон № 21/2003“). С писмо от 22 септември 2004 г. Комисията поиска допълнителна информация. С писмо от 24 януари 2005 г. италианските власти се обърнаха с молба за удължаване на крайния срок, която бе приета от Комисията с писмо от 25 януари 2005 г.

(2) С писмо от 26 януари 2005 г. италианските власти заявиха, че помощта, предвидена в членове 14 и 15, се прилага съгласно Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията от 12 януари 2001 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО към помощта *de minimis* [2] в очакване на разрешение от Европейската комисия.

(3) С писмо от 29 март 2005 г. Комисията поиска допълнителна информация от италианските власти. След като на 27 април 2005 г. им беше изпратено писмо с напомняне, италианските власти предоставиха исканата информация с писма от 18 май 2006 г. и 2 юни 2006 г.

(4) С писмо от 10 юни 2005 г. бе поискана допълнителна информация. Италианските власти отговориха с писма от 12 юли 2005 г. и 14 юли 2005 г.

(5) С писмо от 6 септември 2005 г. Комисията информира Италия за своето решение да започне процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО и член 62 от Споразумението за ЕИП по отношение на мярката.

(6) Решението на Комисията да започне процедура бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* [3]. Комисията прикани заинтересованите страни да представят своите коментари по отношение на помощта.

[1] ОВ C 263, 22.10.2005 г., стр. 30.

[2] ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 30.

[3] Виж бележка под линия 1.

(7) Комисията не получи никакви коментари от заинтересованите страни.

(8) С писмо от 10 ноември 2005 г. италианските власти се обърнаха към Комисията с молба да суспендира процедурата в очакване на решението на Съда по дело C-475/2003 относно съвместимостта на италианския регионален данък върху производствените дейности (IRAP) с член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ([4]). Комисията прие молбата с писмо от 18 октомври 2005 г. Впоследствие Съдът обяви IRAP за съвместим с член 33, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО ([5]).

(9) С писмо от 10 май 2006 г. италианските власти информираха Комисията за изменение на мерките, предвидени в членове 14 и 15. Посредством това изменение мерките се прилагат съгласно Регламента *de minimis* също и „в случай на отрицателно решение, прието от Комисията".

II. **ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

а) **Правно основание на мярката**

(10) Членове 14, 15 и 16 от Регионален закон № 21/2003.

б) **Цел на мярката**

(11) Според италианските власти, мярката има за цел да насърчи учредяването на нови фирми и да намали различията между фирмите в Сицилия и фирмите, разположени в други райони на Италия.

(12) Освен това въпросната мярка цели да поощри обединяването на икономиката на Европейския съюз с икономиките на държавите, които са подписали Заключителната декларация на Евро-средиземноморската конференция на министрите, проведена в Барселона на 27 и 28 ноември 1995 г. (наричана по-долу „конференцията от Барселона").

(13) Мярката обхваща две схеми: членове 14 и 15 от Регионален закон № 21/2003 предвиждат освобождаване от IRAP за определени предприятия, а член 16 от същия закон предвижда създаването на Евро-средиземноморски център за финансови услуги и застраховане.

(14) Членове 14 и 15 предвиждат освобождаване от IRAP за срок от пет години за определени новоучредени предприятия, които са започнали дейност през 2004 г., както и за определени съществуващи предприятия.

(15) Член 14 предвижда последващо освобождаване от IRAP за срок от пет години (считано от започване на дейността) за:

а) фирми от туристическия сектор, хотелиерския сектор и занаятчийския сектор, фирми в областта на културата, фирми от хранително-вкусовия сектор и фирми в областта на информационните технологии, които са започнали своята дейност през 2004 г.;

б) всички промишлени предприятия, започнали дейност през 2004 г., с оборот по-малък от 10 милиона EUR.

(16) Член 15 предвижда последващо освобождаване от IRAP за срок от пет години, считано от 2004 г., дължим върху частта от данъчните основи, надвишаваща средната за 2001—2003 г. за всички съществуващи фирми, освен онези, работещи в химическия и нефтохимическия сектор.

(17) Само фирмите, чиито седалище, адрес на управление и място на дейност са концентрирани в Сицилия, отговарят на критериите за схемата за помощ.

(18) Съгласно член 16 се създава Евро-средиземноморски център за финансови услуги и застраховане, който обхваща филиалите или свързаните предприятия на кредитните институции, посредниците на недвижими имоти, дружествата за доверително управление, застрахователните компании и финансовите компании, които събират финансови средства на международните пазари за използване изключително извън територията на италианската държава от чужденци. Активни в центъра са също фирмите, осигуряващи посреднически и помощни услуги за международната търговия. Президентът на регион Сицилия назначи Комитет за наблюдение със задачата да дава и да отменя разрешения на фирмите да работят в центъра.

(19) Тези фирми се ползват от:

а) 50 % намаление на ставката на IRAP за приходи, генерирани в центъра;

б) освобождаване от налози върху регионалните концесии;

в) отстъпка с фиксиран процент върху налози за регистрация, данък върху ипотеки и кадастрални налози;

([4]) ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.
([5]) Дело C-475/2003 *Banca popolare di Cremona Soc.coop.a.r.l срещу Agenzia Entrate Ufficio Cremona* [2006] Сборник практика на Съда на ЕО I-09373.

г) освобождаване от корпоративен данък върху приходите, придобити в Сицилия [6] във връзка с дейностите, проведени в центъра.

(20) Данъчните привилегии, съществуващи съгласно схемата, се дават само по отношение на сделки с трети страни, които са подписали Декларацията от Барселона от 27 и 28 ноември 1995 г. [7].

(21) Точното местонахождение на центъра в Сицилия и критериите за даване на разрешение за осъществяване на стопанска дейност в центъра се определят в законодателството за транспониране.

(22) Мерките възникват от реализирането от регион Сицилия на данъчната автономност, официално предоставена съгласно членове 36 и 38 от Регионалния статут на Сицилия, който има силата на конституционен акт.

в) **Бюджет за мярката**

(23) Италианските власти направиха оценка, че след като въведат горепосочените клаузи, въздействието на членове 14 и 15 за бюджета ще бъде около 170 милиона EUR (съответно 120 милиона EUR и 48 милиона EUR) между 2004 г. и 2009 г. Те не са направили оценка на въздействието на член 16.

г) **Продължителност на мярката**

(24) Регионален закон № 21/2003 влезе в сила на 30 декември 2003 г., но влизането в сила на членове 14, 15 и 16 подлежи изрично на официално одобрение от Европейската комисия.

(25) С писмо от 26 януари 2005 г. италианските власти информираха Комисията, че помощта, предвидена в членове 14 и 15, е осъществена съгласно Регламента *de minimis*, като очаква одобрение от Комисията. Впоследствие с писмо от 10 май 2006 г. те заявиха, че помощта, предвидена в членове 14 и 15, е осъществена съгласно Регламента *de minimis* също и „в случай на отрицателно решение, прието от Комисията“.

(26) Мярката, предвидена в член 14, се прилага, като влиза в сила от 2005 г. Италианските власти се ангажираха да я прилагат в продължение на пет данъчни години.

(27) Мярката, предвидена в член 15, също се прилага за период от пет данъчни години от 2004 г. до 2009 г.

(28) Мярката, предвидена в член 16, се прилага от влизането в сила на мярката до данъчната година, следваща тази, през която ще бъде ефективно установена зоната за свободна търговия, посочена в Декларацията от Барселона (2010 г.).

III. **ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАПОЧВАНЕ НА ПРОЦЕДУРА**

а) **Членове 14 и 15:освобождаване от IRAP**

(29) В писмото си от 6 септември 2005 г. Комисията зае позицията, че оповестената схема за помощ представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за създаване на ЕО, тъй като се използват държавни ресурси, тъй като е избирателна поради това, че е насочена към конкретни сектори и/или конкретни категории предприятия, тъй като предоставя финансово преимущество на определени категории предприятия от гледна точка на намалена данъчна тежест и тъй като би могла да наруши конкуренцията и да окаже влияние върху търговията на общностно равнище.

(30) Една от причините за започване на процедура бе, че Комисията имаше съмнения дали помощта, предвидена в членове 14, 15 и 16 от Регионален закон № 21/2003, е съвместима с общия пазар.

(31) На първо място, Комисията имаше съмнения дали мярката е изпълнила условията, установени в Насоките за националните регионални помощи [8] („насоките“). Всъщност, според уведомлението, мярката би отпуснала оперативна помощ на сицилианските компании, отговарящи на критериите, посочени в съображения 14 и 17, и на компаниите, развиващи дейност в Евро-средиземноморския център за финансови услуги и застраховане.

---

[6] По-точно Сицилия приема, по смисъла на член 8, параграф 2 от Закон № 212/2000 от 27 юли 2000 г. за приемане на разпоредби относно статута на правата на данъкоплатеца (Official Gazette № 177 от 31 юли 2000 г.), корпоративното данъчно задължение, платимо от бенефициери с местожителство извън Сицилия. Приходите от корпоративни данъци, платени от сицилиански фирми, се начисляват в регион Сицилия.

[7] Въпросните „трети страни“ са Алжир, Кипър, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Малта, Мароко, Сирия, Тунис, Турция и Палестинската автономна власт.

[8] ОВ C 74, 10.3.1998 г., стр. 9.

(32) Съгласно точка 4.15 от насоките оперативна помощ може да бъде отпусната, ако мярката е оправдана от гледна точка на нейния принос за регионалното развитие и естеството ѝ и ако нивото ѝ е пропорционално на затрудненията, които се стреми да облекчи. В тази връзка Комисията се усъмни дали италианските власти са успели да оправдаят отпускането на оперативна помощ, като докажат наличието на някакви затруднения и оценят тяхната важност, и дали помощта би била оправдана от гледна точка на нейния принос за регионалното развитие.

(33) Комисията имаше съмнения, че оперативната помощ, предвидена в членове 14 и 15 от Регионален закон № 21/2003, би могла да бъде съвместима с общия пазар и че би допринесла за създаването на нови фирми и за намаляването на различията между фирмите, развиващи дейност в Сицилия, и фирмите, развиващи дейност в някоя друга част на Италия. В това отношение Комисията отбеляза, че връзката между намаляването на IRAP за бенефициерите (например тези, попадащи в обхвата на член 15) и създаването на нови фирми в Сицилия е неясна и е оставена неизяснена от италианските власти. Освен това фактът, че на теория намаляването на IRAP ще увеличи броя на новите фирми, не е достатъчен сам по себе си, за да бъде помощта считана за съвместима.

(34) В уведомлението италианските власти поддържат мнението, че прагът от 10 милиона EUR е достатъчно нисък, за да се гарантира, че член 14 се прилага само за МСП. Комисията твърди, че член 14 е бил само външно *de facto* ограничен за МСП, защото не се вземат под внимание броят на служителите и най-вече фактът, че фирмата, която се възползва от мярката, е „свързано“ или „партньорско“ предприятие по смисъла на Насоките за МСП ([9]). Освен това, дори ако италианските власти могат да докажат, че само МСП по смисъла на насоките се възползват от мярката, Комисията отбелязва, че въпросната мярка все пак представлява оперативна помощ.

(35) Освен това италианските власти твърдят, че преобладаването на микропредприятия е довело до по-високи разходи за финансиране и по-висока трудоемкост; разходите за заплати и за заемен капитал съставляват голяма част от данъчната основа за IRAP, като по този начин сицилианските фирми се поставят в неизгодна позиция. Комисията отбеляза, че дори ако проблемът пред икономиката на Сицилия е високият процент на микропредприятия и последствията от това, едно общо намаляване на IRAP за предприятия от всякакъв размер не би било подход към проблема, тъй като то не е било насочено към микропредприятията. Още повече, помощта не изглежда да е била създадена да подходи към проблемите, свързани със статута на остров Сицилия, така че тя не е свързана с извънредни разходи, свързани с островното положение като разходи за транспорт. Например за Комисията не е очевидно, че фирмите, развиващи дейност в секторите на туризма, хотелиерството и културата, се сблъскват с конкретни проблеми в резултат на това, че са разположени в Сицилия (член 14).

(36) В допълнение Комисията отбелязва, че предоставените документи от италианските власти не съдържат достатъчно информация, за да се гарантира, че във времето помощта ще намалява. В дадения пример изглежда, че италианските власти възнамеряват да намалят дела за освобождаване от IRAP. Обаче това не дава гаранции *per se*, че помощта ще намалява.

(37) Освен това Комисията не счита, че щом член 15 осигурява помощ за компании от всякакъв размер, използването на данни, отнасящи се само за фирми с оборот по-малък от 10 милиона EUR и по-малко от 10 служители в промишления сектор, информационните технологии и туристическия/хотелиерския сектор, може да покаже съразмерността на въпросната мярка.

(38) Комисията твърди, че мярката изглежда в голяма степен селективна поради това, че данъчните облекчения, предвидени в членове 14 и 15, изключват от групата на възможните бенефициери различни категории фирми (виж съображение 56), като се дава приоритет по-специално на туристическия, хотелиерския, културния, хранително-вкусовия сектор и сектора на информационните технологии. При това мярката изглежда е в полза на съществуващите и новите промишлени фирми с оборот по-малък от 10 милиона EUR, но изключва онези, които работят в химическия и нефтохимическия сектор.

(39) В тяхната теза италианските власти заявиха, че фирмите в химическия и нефтохимическия сектор са изключени от ползите по член 15, защото те не са засегнати от високите транспортни разходи, свързани с островното положение на Сицилия и защото броят на фирмите в тези сектори е много малък. Въпреки това Комисията не счита, че фирмите във всички сектори, които отговарят на изискванията за мярката за помощ, са засегнати от транспортните разходи; още повече че броят на бенефициерите няма никакво въздействие върху класифицирането на дадена мярка като помощ.

(40) Накрая Комисията отбелязва, че мярката прави разграничение между „сицилиански“ и „несицилиански“ фирми дотолкова, доколкото възпрепятства фирмите със седалище в друга държава-членка да се възползват от помощта. Комисията счита, че няма обективна причина да бъде оправдан този избор от страна на италианските власти и че осигуряването на тази схема за помощ по този начин нарушава член 43 от Договора за създаване

([9]) Регламент (ЕО) № 70/2001 на Комисията (ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 33). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1976/2006 (ОВ L 368, 23.12.2006 г., стр. 85). Виж по-специално приложението към препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

на ЕО. Поради тази причина Комисията отбелязва, че мярката не може да бъде съвместима с общия пазар ([10]). Тя също така отбелязва, че мярката предоставя селективни преимущества на сицилиански фирми по такъв начин, че само данъчно задължени предприятия, които са концентрирали седалището, адреса на управление и мястото на осъществяване на дейност в Сицилия, могат да се възползват от схемата. Това изглежда не е така за всички фирми, които осъществяват производствена или търговска дейност в Сицилия и подлежат на облагане с IRAP върху тази дейност. Италианските власти не са предоставили никакъв довод по този аспект в своята теза.

б) **Член 16**

(41) Първо, Комисията твърди, че италианските власти не са разяснили в предоставените документи защо считат, че помощта за основаване на Евро-средиземноморски център за финансови услуги и застраховане може да получи одобрение за освобождаването, предвидено в член 87, параграф 3, буква а) от Договора за ЕО.

(42) Италианските власти заявиха в своята теза, че въпросната мярка представлява оперативна помощ. Комисията зае позицията, че нарушаването на конкуренцията в резултат на помощ във финансовия сектор може да бъде много явно откроено и че финансовите дейности не помагат съществено за намиране на средство срещу затрудненията, пред които са изправени регионите, отговарящи на изискванията за освобождаване по член 87, параграф 3, буква а), както е посочено в известието на Комисията относно прилагането на правилата за държавни помощи към мерките, отнасящи се до прякото корпоративно данъчно облагане ([11]) и в различните решения, които са били взети от тогава. Комисията припомни, че гореспоменатото известие ясно посочва, че за да бъде разглеждана като съвместима с общия пазар, държавната помощ, предназначена да насърчи икономическото развитие в конкретни области, трябва да бъде „пропорционална и насочена към преследваните цели“. От тази гледна точка офшорните дейности и дейностите, които имат незначително или нямат въздействие върху местната икономика, няма вероятност да бъдат разрешени като съвместими държавни помощи. Затова Комисията изрази съмнения относно наличието на съразмерност между нивото на помощта и затрудненията, които се стреми да обезщети.

(43) Накрая, Комисията изрази съмнение, че мярката, предвидена в член 16, може да бъде разглеждана като проект от общоевропейски интерес по смисъла на член 87, параграф 3, буква б) от Договора за ЕО.

(44) Всъщност, главното оправдание, на което се позовават италианските власти в подкрепа на помощта, бе, че мярката се счита за проект от общоевропейски интерес по смисъла на член 87, параграф 3, буква б) от Договора за ЕО, тъй като член 16 е подобен на разпоредба в Закон № 19/1991 относно развитието на икономическите дейности и международното сътрудничество в региона на Фрули-Венеция Джулия, провинция Белуно и съседните области, които основаха Центъра за финансови услуги и застраховане в Триест, който бе обявен за несъвместим от Комисията през 2003 г., след като бе одобрен през 1995 г. съгласно освобождаването по член 87 параграф 3, буква б) ([12]) от Договора за ЕО. В тази връзка Комисията отбеляза, че в нейното първо решение помощта за основаване на Центъра за финансови услуги и застраховане в Триест е била разглеждана като съвместима с общия пазар съгласно освобождаването по член 92, параграф 3, буква в) (настоящ член 87, параграф 3, буква в), а не съгласно освобождаването по член 87, параграф 3, буква б) ([13]).

(45) Италианските власти твърдяха, че причините за отхвърляне на предишното решение за съвместимост от Комисията са основани върху факта, че Сицилия е регион, отговарящ на критериите за държавна помощ съгласно член 87, параграф 3, буква а) от Договора за ЕО и че в настоящия случай европейският капиталов пазар не е обединен с африканския капиталов пазар, така че насърчаването на това обединение в съответствие с Декларацията от Барселона остава главна европейска цел.

(46) Комисията отбеляза, че всеки анализ трябва да бъде провеждан според отделния случай, като се вземат под внимание различните характеристики на привидно подобни схеми, които биха могли да бъдат считани за много значими, както е в икономически аспект. В тази връзка тя подчерта например, че върху общата помощ (извън петгодишната продължителност на схемата), осигурена за основаването на Центъра за финансови услуги и застраховане в Триест, са били наложени ограничения и че общата сума на заемите и инвестициите от фирмите към центъра е била ограничена.

(47) Освен това Комисията счита, че същата обосновка като тази, приложена през 2003 г. в случая с Триест, все още се поддържа в този случай поради следните причини:

а) един от главните доводи за отхвърляне на решението за Триест бе, че този вид мярка представлява оперативна помощ, която Комисията одобрява само по изключение в сектори на дейност, които изискват специално отношение. Не е такъв случаят във финансовия сектор и Комисията е приела становището, че понастоящем помощите за участници на финансовите пазари може да породят много съществени нарушения в този сектор;

([10]) Виж Дело C-156/98 *Германия срещу Комисията* [2000] Сборник практика на Съда на ЕО I-6857, параграфи 76–87.

([11]) ОВ C 384, 10.12.1998 г., стр. 3 (виж съображение 33).

([12]) По-конкретно, центърът е основан съгласно член 3 от Закон № 19/1991 от 19 януари 1991 г. Съответните решения на Комисията са Решение 95/452/ЕО от 12 април 1995 г. (ОВ L 264, 7.11.1995 г., стр. 30) и Решение 2003/230/ЕО от 11 декември 2002 г. относно съществуващата схема за помощ, която Италия бе упълномощена да осъществи за Центъра за финансови услуги и застраховане в Триест (ОВ L 91, 8.4.2003 г., стр. 47).

([13]) Виж бележка под линия 12.

б) друг довод за отхвърляне на решението за Триест е, че в своята оценка, направена в светлината на правилата за държавните помощи, Комисията може също да вземе под внимание неблагоприятното въздействие върху конкуренцията, което е било подчертано в работата върху Кодекса за професионално поведение при корпоративно данъчно облагане ([14]). Тази работа показа, че данъчните стимули за дейностите с международна мобилност, като финанси, застраховане и вътрешногрупови услуги, могат да имат неблагоприятен ефект върху други държави-членки, по-конкретно защото те създават възможности за избягване на данъчното облагане. Режимът „Триест“, който бе оценен като неблагоприятен режим според критериите, изложени в кодекса, може да има същия потенциал. Комисията посочва, че италианските власти, в техния коментар по онова време относно подходящите мерки за схемата „Триест“, са се позовали на заседанието от 19 март 2002 г. на Групата за изготвяне на Кодекс за професионално поведение, на което Италия е заявила, че центърът ще бъде затворен в рамките на период, съвместим с работната програма относно Кодекса за професионално поведение.

(48) Накрая, след като набляга върху факта, че две от страните, подписали Декларацията от Барселона — Кипър и Малта, вече са били членове на Европейския съюз по време на оповестяването на настоящата мярка, Комисията счита, че ситуацията в страните, които ще се възползват от инвестициите на компаниите, установени в центъра, се различава в много отношения от ситуацията на източноевропейските страни през 1995 г. По-конкретно, специалните проблеми на прехода или никога не са възниквали за много от страните, подписали Декларацията от Барселона, или са възниквали в миналото (например Турция и Израел определено са пазарни икономики) и преходният период е изтекъл (например в Алжир).

(49) Затова Комисията изразява съмнение, че член 16 отговаря на критериите за освобождаването, предвидено в член 87, параграф 3, буква б) от Договора за ЕО.

(50) Затова Комисията обясни, че счита за необходимо да бъде извършен по-задълбочен анализ на проблема. Такъв анализ би трябвало да включва всякакви коментари, направени от заинтересовани трети страни. Само след като бъдат разгледани тези коментари, Комисията може да реши дали мярката, предложена от италианските власти, оказва влияние върху условията за търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

([14]) Финансовите министри на ЕО основаха Група за изготвяне на Кодекс за професионално поведение (корпоративно данъчно облагане) по време на заседание на Съвета, проведено на 9 март 1998 г. под председателството на главния ковчежник на Обединеното кралство Доун Примароло, за оценяване на данъчните мерки, които биха могли да попаднат в обхвата на Кодекса за професионално поведение. В доклад от ноември 1999 г., групата определи 66 неблагоприятни данъчни мерки, една от които бе мярката, основаваща Центъра за финансови услуги и застраховане в Триест.

IV. **КОМЕНТАРИ НА ИТАЛИЯ**

(51) Комисията не получи никакви коментари от италианските власти или от заинтересованите трети страни, които да премахнат съмненията, възникнали при започването на официалната процедура по разследване.

V. **ОЦЕНКА НА МЯРКАТА**

V.1. **Законност**

(52) Като уведомиха за схемата за помощ с клауза за период на изчакване или в случая с членове 14 и 15, като я осъществяват съгласно Регламента *de minimis* докато бъде одобрена от Комисията, италианските власти са спазили процедурните изисквания, предвидени в член 88, параграф 3 от Договора за създаване на ЕО.

V.2. **Характер на схемата като държавна помощ**

(53) Комисията счита, че мярката представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за създаване на ЕО поради следните причини:

Наличие на държавни ресурси

(54) Мярката включва използване на държавни ресурси под формата на данъчни приходи, от които регион Сицилия се е отказал, съответстващи на намаленото данъчно задължение на бенефициера.

Икономическо преимущество

(55) Мярката дава на бенефициера икономическо преимущество, произтичащо от намаляването на ефективната данъчна тежест, която се превръща във финансова изгода във форма на намалено плащане на данъка, от което фирмите имат полза непосредствено в годините, когато се прилага намалението.

Наличие на селективност поради факта, че мярката облагодетелства „определени предприятия или производството на някои стоки“:

— членове 14 и 15

(56) Комисията отбелязва, че членове 14 и 15 трябва да бъдат разглеждани заедно, защото те дават подобни преимущества за различни категории бенефициери. Двата члена, когато са комбинирани, изключват от групата на възможните бенефициери различни категории предприятия:

а) нови компании с оборот по-голям от 10 милиона EUR, които развиват дейност във всички сектори, различни от онези, които са посочени в член 14, параграф 1 (тоест туризъм, хотелиерство, дейности, свързани със стоки на културата, хранително-вкусова промишленост, ИКТ и занаятчийство);

б) нови компании с оборот по-малък от 10 милиона EUR, които развиват дейност във всички сектори, различни от онези, които са посочени в член 14, параграф 2 (тоест промишленост); те основно са компании в селскостопанския сектор и сектора на услугите);

в) съществуващи компании, развиващи дейност в химическия и нефтохимическия сектор (член 15).

(57) Следователно мярката подпомага определени производствени сектори, по-специално секторите на туризма, хотелиерството, стоките на културата, хранително-вкусовата промишленост, ИКТ, в които всички компании отговарят на изискванията за петгодишното освобождаване от IRAP. На второ място, тя подпомага съществуващите и новите компании с оборот по-малък от 10 млн. EUR, като изключва компании, работещи в химическия и нефтохимическия сектор.

(58) Дори ако италианските власти трябваше да докажат, че няма нови компании с оборот по-голям от 10 милиона EUR в промишлеността, като се изключват химическия и нефтохимическия сектор, мярката, според установената съдебна практика ([15]), би била равнозначна на селективна мярка, която поощрява горепосочените производствени сектори, защото освобождаването от IRAP за период от пет години не е достъпно за компании, които работят в сектори, различни от промишления.

(59) Накрая, мярката изглежда дава селективно преимущество на компаниите от Сицилия поради това, че само данъчно задължени предприятия, които са концентрирали седалището си, адреса на управление и мястото си на дейност в Сицилия, могат да се възползват от схемата. Това изглежда не е така за всички предприятия, осъществяващи производствена или търговска дейност в Сицилия, които подлежат на облагане с IRAP върху тази дейност.

— *Член 16: Евро-средиземноморски център за финансови услуги и застраховане*

(60) Комисията отчита, че член 16 дава селективни предимства дотолкова, доколкото само определени компании могат да се възползват от тях. Всъщност, предимствата се предоставят само на застрахователни и финансови компании, одобрени да работят към центъра. Затова мярката изключва всички компании, събиращи финансови средства на международни пазари, за да ги инвестира в страните, посочени в бележка под линия 7, и чиито стопански дейности в тези страни не се осъществяват в центъра.

(61) Освен това мярката е селективна дотолкова, доколкото тя изключва застрахователните и финансовите компании, инвестиращи в Италия и в други страни, които не са изложени в изчерпателния списък, даден в бележка под линия 7.

(62) Съответно Комисията стигна до заключението, че мярката е селективна.

Нарушаване на конкуренцията и търговията между държавите-членки

(63) Съгласно установената съдебна практика ([16]) за да наруши конкуренцията една мярка, е достатъчно получателят на помощта да се конкурира с друго предприятие на пазари, отворени за конкуренция.

(64) Комисията посочва, че мерките, които се съдържат в членове 14 и 15, изглежда нарушават конкуренцията и засягат търговията между държавите-членки, тъй като те имат въздействие на освобождаване на бенефициерите от тежестта, която те иначе са длъжни да понесат.

(65) В настоящия случай бенефициерите са компании от всякакъв размер, които развиват дейност главно в промишлеността, като се изключват химическият и нефтохимическият сектор. Тези компании се съревновават с други компании на пазари, отворени за конкуренция, така че съгласно установената съдебна практика, освобождаването от IRAP потенциално нарушава конкуренцията и оказва влияние върху търговията.

(66) По същия начин Комисията счита, че мярката, която се съдържа в член 16, нарушава конкуренцията и оказва влияние върху търговията между държавите-членки. Предвид самия характер на стопанската им дейност, финансовите компании, застрахователните компании, посредниците на недвижими имоти и компаниите за доверително управление се конкурират с други компании на европейско равнище.

(67) Следователно Комисията стигна до заключението, че предложената схема представлява държавна помощ.

([15]) Виж например дело C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH и Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH срещу Finanzlandesdirektion für Kärnten* [2001] Сборник практика на Съда на ЕО I-08365, което засяга отстъпка, отпусната само на предприятия, произвеждащи стоки.

([16]) Дело T-214/95 *Het Vlaamse Gewest срещу Комисията* [1998] Сборник практика на Съда на ЕО II-717.

V.3. **Съвместимост**

(68) Дотолкова, доколкото мярката представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за създаване на ЕО, нейната съвместимост трябва да бъде оценена в светлината на освобождаванията, предвидени в член 87, параграфи 2 и 3. Освобождаванията по член 87, параграф 2, които се отнасят за помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители, помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или извънредни събития, и помощи, предоставени на икономиката в отделни региони на Федерална република Германия, не се прилагат в този случай. Мярката не може да бъде разглеждана като важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляване на сериозни затруднения в икономиката на Италия, както е предвидено в член 87, параграф 3, буква б). Нито пък мярката може да отговори на критериите за освобождаване съгласно член 87, параграф 3, буква в), който предвижда даване на разрешение за помощи, които да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес. Накрая, мярката няма за своя цел подпомагане на културата и запазването на историческото наследство, както е предвидено в член 87, параграф 3, буква г).

(69) Член 87, параграф 3, буква а) предвижда одобряване на помощи за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост. Сицилия е регион, който отговаря на критериите за това освобождаване.

(70) В своето решение за започване на процедура за официално разследване Комисията разясни причините, обобщени в съображения от 29 до 50, защо има съмнения, че мярката отговаря на критериите за освобождаване, предвидени в член 87, параграф 3, буква а). Освен това, тя изключи възможността мярката, предвидена в член 16 от Регионален закон № 21/2003, да отговори на изискванията за освобождаване по член 87, параграф 3, буква б), който предвижда одобрение на помощ за насърчаване на изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на Италия.

(71) При липсата на каквито и да било коментари от Италия или от заинтересованите трети страни, Комисията може просто да отбележи, че тези съмнения се потвърдиха.

VI. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

72. Комисията стигна до заключението, че мярката, за която Италия уведомява и която е описана в съображения от 10 до 28, е несъвместима с общия пазар и не се покрива от нито едно от освобожданията, предвидени в Договора за създаване на ЕО. Следователно мярката трябва да бъде забранена. Според италианските власти, помощта не е била отпусната, следователно не е необходимо да бъде възстановявана,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Схемата за помощ, която Италия възнамерява да приложи съгласно членове 14, 15 и 16 от Закон № 21/2003 на регион Сицилия, представлява държавна помощ.

Помощта, посочена в предходния параграф, е несъвместима с общия пазар и следователно не може да бъде приложена.

Член 2

Италия следва да информира Комисията в срок от два месеца от нотифицирането на настоящото решение за мерките, които са предприети за неговото спазване.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 7 февруари 2007 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията